

[Ove Hansen.]

skatteåret 1963-64 skal ligge over 35, skal den være mindst 7 lavere, end den var i skatteåret 1962-63, og promillen skal så aftrappes med 2 årlig fra og med skatteåret 1964-65 ned til 35.

Ved første behandling af dette lovforslag rejste jeg det spørgsmål, om det ikke ville være hensigtsmæssigt at ophæve begrebet ligningsforhold, da det i realiteten ikke eksisterer mere i landkommunerne. Ved loven af 18. februar 1961 om beskatning til kommunerne af faste ejendomme blev det bestemt, at alle nyopførte bygninger i fremtiden skulle fritages for at svare kommunal bygningskyld. Fritagelsen omfatter ikke alene boliger, men også forretnings- og erhvervsbygninger. For de bestående bygningers vedkommende er bygningskylden fikseret, og for øvrigt aftrappes den over en vis periode. Dertil kommer, at sognekommunerne nu skal yde et tilsvarende til amtskommunen. Dette betyder, at det ligningsforhold, som tidligere spillede en så stor rolle i det kommunale arbejde, ikke er så væsentligt mere.

Den højtærede indenrigsminister har vist min tanke sympati og har givet udtryk for en lignende opfattelse ved årsmødet i De samvirkende Sognerådsforeninger. Spørgsmålet har været genstand for drøftelse i folketingsudvalget, og ministeren har nu stillet ændringsforslag om ophævelse af reglerne om fastsættelse af ligningsforhold i sognekommunerne. Forslaget går i korthed ud på, at sognekommunerne i fremtiden i stedet for at operere med et ligningsforhold fastsætter grundskyldpromillens størrelse; f. eks. kan man bestemme, at den skal være 20, 21, 22, eller hvad man nu måtte mene var rigtigst. Der må imidlertid være visse grænser for, hvordan man kan fastsætte grundskyldpromillen. Ændringsforslaget bestemmer, at grundskyldpromillen højst må være 35 og mindst skal være 10; men ud over denne bestemmelse har man under udvalgsarbejdet ment, det ville være rimeligt at fastsætte en yderligere begrænsning med hensyn til promillens bevægelighed.

Efter den hidtil gældende ordning har grundskyldpromillen i kommunerne normalt været stigende fra det første til det sidste skatteår i en vurderingsperiode som følge af det stigende udskrivningsbehov og

de stort set uændrede grundværdier, medens promillen har været faldende fra det sidste skatteår i en vurderingsperiode til det første skatteår i den efterfølgende periode. Når der nu foreslås en grænse i bevægelsesfriheden, skønt man har intervallet mellem 10 og 35 promille, skyldes det ønsket om en vis stabilitet i beskatningen på de enkelte beskatningsgrundlag og i denne beskatningsfordeling, således at der ikke fra år til år eller i takt med skiftende flertal i sognerådene sker for stærke forskydninger i beskatningen på de enkelte kommuners beskatningsgrundlag.

De nye bestemmelser, som er foreslået af indenrigsministeren, går ud på, at i sognekommuner kan grundskyldpromillen ikke fastsættes højere end 35 og ikke lavere end 10. I det første skatteår efter en almindelig vurdering kan grundskyldpromillen ikke pålignes med en promille, der er mere end 25 pct. højere eller 25 pct. lavere end grundskyldpromillen i det første skatteår efter den foregående almindelige vurdering. I visse tilfælde gives der dog mulighed for at dispensere.

Det vil altså sige, at en sognekommune kan regulere grundskyldpromillens størrelse med indtil 25 pct. i forhold til den størrelse, promillen havde i det første skatteår efter den foregående almindelige vurdering. Dertil kommer — og det er ikke den mindst vigtige del af forslaget, ja, der er her i virkeligheden tale om en nydannelse — at amtsrådene ikke længere skal godkende grundskyldpromillernes størrelse; det overlades ene og alene til sognerådene at bestemme denne, naturligvis inden for de grænser, som ændringsforslaget fastsætter.

Hermed skulle den ofte bitre strid, der har været mellem sognekommunerne og amtsrådene, når amtsrådene tilsidesatte en sognerådsafgørelse, være bragt til ophør, og det anser jeg for at være et meget væsentligt fremskridt. Endvidere skulle sognerådene efter de hidtil gældende regler inden den 31. december give amtsrådene meddelelse om det ligningsforhold, man agtede at fastsætte. Jeg ved, at det ofte var meget generende for sognerådene på et så tidligt tidspunkt at skulle fastsætte ligningsforholdet — længe førend man havde udarbejdet budgettet for det kommende regnskabsår, og inden man kendte